

ERŐS VÁR



EV. ORSZ. KÖNYVTÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

69. ÉVFOLYAM

1999. JÚNIUS

No.3 (316), Vol. 65, June 1999, USPS 178-560

3. SZÁM

Ó JÖJJ, TEREMTŐ SZENTLÉLEK!

Olvasd: Ap. Csel. 2:1-11,14.

Pünkösdöt, a Szentlélek nagyszerű kitöltésének az ünnepét tartjuk a mi emberi mértékainkhez viszonyított születésnapnak, hiszen valójában azon az első pünkösdön indult el a világba az Evangélium az Isten és ember közötti kegyelmi viszony hirdetésére. Szükséges, de mennyire szükséges, hogy azért a megfoghatatlan és felfoghatatlan eseményért imádságosan áhítatos hála buzduljon szívünkben.

Mert micsoda volna az ember helyzete, léte és lénye, tudása és bukása, ha nem ismernénk a Krisztusban megvalósult új szövetség valóságát. Hogy maga Isten az, Aki keresi a kiegészítést, kiengesztelődést az emberrel. Ő kínálja fel a lehetőségeket, de nem követel és nem is árul, s nem alkudozik. Tudja jól, hogy az embertől vajmi keveset várhat el, s azontúl Neki az adás, az ingyen kegyelemből való adás a lényege, mert Ő szeretet. Mindez nem csupán egyetlen kor-nak, egyetlen nemzedéknek szól.

Ugyanis amikor kinyilatkoztatta kegyelmét, akkor nyilvánvalóvá lett, hogy az agába foglalja mindazt, ami az Idő határain belül múlt, jelen, s jövő, azért, hogy az Idő mindenek vagy legalább is sokak számára áldott Időtlenséggé, Örökkévalósággá válhasson.

A pünkösd történet hallatára az eseményekből gyakorta két részletet szoktunk kiragadni. Az első, hogy Krisztus valóra váltotta ígérését. Elküldötte Azt, Aki által

IMÁDKOZZUNK!

Úr Jézus Krisztus! Megígérted, hogy ha ketten vagy hárman egyetértéssel hívják segítségül Nevedet, megadod azt, amit kérnek. Hallgasd meg most kérésünket: Ajándékozz meg igazságod ismeretével a jelen világban és adj örök életet az eljövendőben, hogy mindenkor dicsérjünk Téged, Aki az Atyával és a Szentlélekkel, egy igaz Isten, élsz és uralkodol örökkön örökké. Ámen.

megvilágosulnak az emberi értelmek, megtisztulnak az emberi szívek, emelkedett felfogásúvá lesznek az emberi elmék, s az egekbe nyílnak az emberi látóhatárok: a Szentlélek leszállott közénk, bennünk lakozik, a mi drága kincsünké vált. Mi már, még a hit látásán keresztül is, nehezen éljük be magunkat abba az átmeneti időbe, aminek külön jelentősége volt a tanítványok értelmi, szellemi, s lelki állapotában akkor, mennybemenetel és pünkösd között.

Mi úgy valljuk — legalább is hittételeink útján, és sajnos, ha csak így —, hogy számunkra a Szentlélek tevékenysége végeredményben természetes, magátólértetődő, egyáltalán nem problematikus. Bennünk él a Keresztségtől fogva, eszmélő ifjúkorunkban megerősítettünk Általa az értelmileg is virágba szökkenő hitben a Konfirmáció aktusában, és minden alkalommal, amikor csak az Igét hirdetik közöttünk és a Szentségekkel élünk, egyben a Szentlélek vezérlő, megvilágosító, és megtartó munkájának is az élvezői vagyunk.

A másik részle azt, amely a maga csodálatosságában jelentős, elképesztő is, és érdekes, s ezért nem feledkezünk meg arról, hogy a Szentlélek ihletésében ott és akkor a tanítványok beszédét a jelenvolt soknyelvű és sokműveltségű sokaság egyszerre megértette. S különösen Péter prédikálására három ezer ember meg is keresztelkedett.

Gondolkozunk el ezen, a tanítványokon, a három ezren, akikben és akik által az Egyház földi formája kezdetét vette. Mert pünkösdnek a további időkre, máig, és ezután kiható jelentősége, ha merész is ugyan a gondolat, éppen ezekben az emberekben található. Az ő hozzáállásuk pozitívumában, válaszukban a Szentlélek ihletésére!

Máshelyütt az Írás azt mondja nekünk, hogy lehetséges vétkezni a Szentlélek ellen, amiről elég most azt tudnunk, hogy a kegyelmet visszautasító ember eljuthat olyan állapotba, amikor már nincs visszaút számára: az üdvösség elutasítását elfogadták

tőle és élete kárhozatba torkollik. Lehetséges visszautasítani a Szentleket! És várakozásban és aggodásban és kétségben és nemtudásban megkeményedhetett volna a tanítványok lelke; vagy döntő jelentőséget ölthetett volna az a gúnyos kérdés a három ezer vonatkozásában: "Vajjon édes bortól részegedtek meg ezek?" Isten az Ő teremtmény, megtartó terveiben működteti az embert is, ott is megadta a lehetőségeket, a tizenkettőnek és a három ezernek egyaránt. Az Egyház megszületett.

Mintahogy visszaemlékezések csak akkor értékesek és érdekesek különösebben, ha azokon keresztül a múlt kapcsolatba kerülhet a jelennel és a jövővel is, nekünk sem szabad megállni és egyszerűen valamiféle régi születésnapot, az Egyház születésnapját előkaparni a feledés homályából csak azért, mert az hagyományosan úgy illik a mi ünnepeinken.

Hiszen az Egyháznak nem csak születésének kellett lennie, hanem életének hasonlóképpen. Ma mi vagyunk a tanítványok és a három ezer egyaránt. Ma mi vagyunk a Szentlélek temploma, melyből egyaránt kiindulhat életápolás és elélettelenedés. Így kell meglátnunk azt a roppant felelősséget, amit az Úr tanítványaira helyezett, és amelyet reátett a három ezerre, és reánk szintén. Mi vagyunk most már felelősek az Egyház életéért. Egyenként és összesen. És nincs kibúvó!

Világrendező, üdvösséges tervei nyomán Isten Szentleke immár nem szorul pünkösdökre, a visszatérő évfordulókra, hanem minden alkalom, amikor az Ige helyesen hirdetik, a Szentségeket az Ige szerint kiszolgáltatják, vagyis ahol szól az Evangélium, alkalom a Szentlélek munkálkodására, akár önmagunk felé, akár pedig általunk hatva mások felé. Azaz, az Egyház nem valami rajtunk kívül álló, tőlünk elvonatkoztatott megnyilvánulása az isteni üdvösségre vivő vagy éppen ítéletben számonkérő akaratnak, hanem az Egyház mi vagyunk.

Ahogy például Luther Kiskátéjából megértjük és valljuk a Szentléleknek rajtunk

végzett munkáját születésünktől, halálunkon át az örök életre: "Hiszem, hogy a Szentlélek hív el engem az evangélium által, Ő szentel meg és tart meg az igaz hitben, ahogyan az egész egyházat is elhívja, megszenteli, és megtartja az egy igaz hitben. Ebben az egyházban nekem és minden hívőnek naponként minden bűnt bőséggel megbocsát, az ítélet napján engem és minden holtat feltámaszt, és nekem minden Krisztusban hívővel együtt örök életet ad."

A mi korunk pünkösdjeinek a létkérdése az Egyház élete, az, hogy mi magunk mennyire vagyunk pozitívumokkal telve, nyíltak, egyenesek, őszinték, alázatosak, hívők, szolgák, sáfárok, Krisztus-követők, Evangélium-hirdetők, más szóval, mi hogyan reagálunk a Szentlélek indíttatására, arra, ahogy Ő valósággá, kézzelfogható közkinccsé teszi számunkra Isten atyai szeretetének kegyelmi ajándékait, amint azokat Jézus Krisztus által nyilvánvalókká lettek.

Ha az Egyház születése emberek pozitívumán függött, mennyire igaz az, hogy emberek pozitívumától függ ma is az Egyház élete. Ebben a mi korunkban, ha nem is jobban — bár kérdéses —, mint más időkben, mégis kihangsúlyozottabban kell szembenéznünk azokkal a problémákkal, ó, egészen kereken, a bűnnek és a bűntől való szabadulás kérdéseivel, amelyek az egyéni, társadalmi, nemzeti, és emberiségi lét alapvető problémái.

A felelet, a megoldás többé nem emberi, tehát nem jótékonyági, nem bölcséleti vagy ideológiai, nem hadműveleti, nem politikai, nem tudományos, hanem kifejezetten isteni, ahogy erre a Szentlélek vezeti az Egyház népét, s ahogy az Egyház népe erre a vezetésre válaszol, pozitívummal önmaga felé és pozitívummal mások felé ... Krisztus nyomdokán! Ezért száll és szálljon is fel lelkünkől a fohászzkodás:

*Ó jöjj, teremtő Szentlélek,
Látogasd meg a Te néped,
És adj minden teremtménynek
Vigasztalást, békeséget!*

*Világíts be értelmünkbe,
Szeretetet adj szívünkbe:
Jól ismered gyengeségünk,
Te légy a mi erősségünk!*

*Add ismernünk Istenünket
Krisztust, a mi vezérünket,
S Előtted is, ó, jó Mester
Meghajolnunk tisztelettel!*

*Dicsőség a mi Atyánknak
S megdicsőült szent Fiának
A Szentlélekkel egységben
A földön és a mennyekben! Amen.*

Rádióáhitat Clevelandban 1999 pünkösdjén. (bb)

Legkisebb történelmi egyház, vagy a legnagyobb szekta?

Fehérvásárnap — idén április 11-e — a konfirmáció vasárnapja a mosonmagyaróvári ev. gyülekezetben. Ezúttal tizenegy fiatal állt az oltár elé, hogy elmondja konfirmációi fogadalmát. Kevesebben voltak, mint ahány gyermeket 12 évvel ezelőtt megkereszteltem.

A Déli Ev. Egyházkerület tavaly április 24-én tartott presbitériumi ülésén elhangzott felügyelői jelentésben olvastam, hogy a bp.-deákteri ev. gyülekezetben mindösszesen hat konfirmandus volt. Kevesebb, mint ahány hetven évvel ezelőtt megkonfirmált vett úrvacsorát.

A lelkészeknek minden esztendőben szükséges elkészíteniük a népmozgalmi és statisztikai jelentést, amiből egyértelműen kiderül, hogy evangélikus egyházunk lélekszáma mintegy megállíthatatlanul fogy. A számok nem hazudnak, s bár a statisztikai adatokkal való manipulálás mindig alkalmas arra, hogy bizonyos negatív tendenciákat kiakoztatassanak, a szomorú tendenciát, hogy zsugorodik egyházunk, nem lehet elfedni. Csökken a keresztelesek száma, hasonlóan csökken a konfirmálók száma, viszont nő a temetések száma. A gyülekezetek többségében évről évre többet temetnek, mint amennyit keresztesznek. Még akkor is igaz ez, ha vannak olyan gyülekezetek — és a mosonmagyaróvári ilyen —, ahol évek óta több a keresztelezés, mint a temetés. A kivételek csak a szabályt erősítik.

Tíz éve megtörtént nálunk a rendszerváltozás. Az első években egyértelműen lehetett bizonyos ébredést tapasztalni, de ez, mint bebizonyosodott, csak rövid távon volt érvényes. A hullámhegyet újra leszállópálya követte. Pedig a rendszerváltozással azt

gondolhattuk, hogy az egyház felé fordulás egyik legnagyobb akadálya, a félelem, eltűnik az emberekből, és mind jobban keresni fogják a kapcsolatot az egykor elhagyott egyházukkal. Sajnos, ez nem így történt, egyházunk tovább fogy.

Nem hiszem, hogy ez a kedvezőtlen tendencia csak az ország egyre romló demográfiai helyzetével okolható. Mégcsak a szekularizáció sem kizárólag a ludas. Bizonyára mi, egyházunkban szolgálatot vállaló és végző lelkészek és szolgálattevők is okozói vagyunk ennek a helyzetnek. Talán missziói felelősségünkkel van a baj? Vagy lelkészi szolgálatunk erőtlenség és gyenge? Netán a missziói felelősök munkája hagy kívánni valót maga után?

Készül egyházunk a II. Országos Evangélikus Találkozóra, aminek júliusban a csömöri gyülekezet ad otthont. A rendezvényre szóló meghívókat, plakátokat, jelentkezési lapokat, s egyéb szóróanyagokat olyan időzítéssel küldték meg az espereseken keresztül a lelkészi hivatalokba, hogy a jelentkezési határidő két héten belül lejárt. Hogy tudná a lelkész ilyen rövid idő alatt megszervezni a gyülekezeti tagok részvételét ezen a missziói szempontból is nagyon jelentős rendezvényen? Az eredmény: bizonyára sok gyülekezet marad távol majd az eseménytől, minden bizonnyal gyermekek és fiatalok is. Nélkülük pedig egyháznak sincs jövője.

Felelősségünk nagy. Mind az Isten, mind az emberek előtt. A mi szolgálatunk minőségén is múlik, hogy evangélikus egyházunk a legkisebb történelmi egyház, vagy a legnagyobb szekta lesz-e?!

Kiss Miklós, mosonmagyaróvári ev. lelkész

MEGHÍVÓ

Az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia ezúton is meghívja taggyülekezetei képviselőit, lelkész- és világi tagjait, tiszteletbeli tagjait, s velük együtt a Konferencia barátait 28. biennális közgyűlésére, melyet 1999. november 14-én vasárnap du. 1:30 órakor tart meg a Nyugatclevelandi Magyar Evangélikus Egyháznál, 3245 W. 98th Street, Cleveland, Ohio címen.

A közgyűlést a jelzett helyen de. 9:30-kor angol- és 10:45-kor magyarnyelvű Istentisztelet előzi meg. A közgyűlés résztvevői számára a második Istentisztelet után hideg büfét terítünk.

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Bernhardt Béla, s.k.,
főesperes-elnök

Rigneyné Szántó Ildikó, s.k.,
lelkész-jegyző

ISTEN A MI ERŐSSÉGÜNK

Templomszentelési igehirdetés Sepsiszentgyörgyön

Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreim!

Minden közösségnek — legyen az nemzet, ország, vagy egyház — vajdó történelme során kialakult lelkében vezérgondolat, mely létehez kötődött, s ami évtizedek vagy évszázadok során éltető, megtartó erőt adott és ad az illető közösségnek.

Ma nem akarom más népek, nemzetek éltető jelszavát felsorolni, elég, ha csak a mi magyar népünk évezredes megmaradására és e helyhez való kötődésére gondolok, amit Vörösmarty, mint örökérvényű, lélekbe kiáltó parancsként fogalmaz meg számunkra: "Hazádnak rendületlenül légy híve, óh, magyar, / Bölcsöd az s majdan sírod is, mely ápol s eltakar..."

Egyházi síkra lépve pedig — az, ami Isten népének mindenkor éltető erőt adott és ad, az a Belé vetett bizalom, amelyben az ember Isten védelme alatt tudja magát. Mindez a 46. Zsoltárban fogalmazódik meg a legtömörebben: "Isten a mi erősségünk. Igen bizonyos segítség a nyomorúság idején, ezért nem félünk, ha elváltunk is a föld, ha hegyek omlának is a tenger közepébe. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk!"

Ez ige hallatán fakadt fel Luther Márton lelkében is ama csodálatos ének, amit Egyházunk évszázadok óta himnuszának vall: "Erős vár a mi Istenünk".

Az egyetemes keresztyénség nagy közös-

VASÁRNAP: SZÜNNAP?

A németországi Evangélikus Egyházszövetség élesen elítélte a vasárnapot, mint szünnapot védő állami Alaptörvény ellen helyi hatóságok jóváhagyásával történő kihágásokat. A nyilatkozatban megállapították, hogy a vasárnap társadalmi áldás is, mivel mind az egyének, mind a társadalomnak szüksége van a munka és a pihenés ritmusára. Ezért a vasárnapot, mint szünnapot a Harmadik Parancsolat keretében ugyan még nem-keresztyén szempontok szerint is tiszteltben kellene tartani. lwi

NE BOMBÁZZANAK!

Húsvét alkalmával az Evangélikus Világsszövetség, az Egyházak Világtanácsa, az Európai Egyházak Konferenciája, az Anglikán Konzultáló Tanács, a Baptista Világsszövetség, a Református Egyházak Világsszövetsége, s a Metodista Világtanács közös felhívásban fordult az Északatlanti Katonai Szövetséghez, hogy hagyjon fel Jugoszlávia bombázásával, s terelje diplomáciai útra az előállott súlyos problémák megoldását. (Hát eddig rájuk sem hederítettek.) lwi

ségében él a mi Romániai Magyar Evangélikus Egyházunk is, melynek múltját, történelmét, és létét ismerve, ez a prófétai vallomás csendül ma lelkembe: "Csak az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az Ő irgalmassága" (Siralma 3:22-23). Ezzel együtt valljuk azt is, hogy "minden reggel újra meg újra megújul az Ő kegyelme, mert nagy az Ő hűsége".

Testvéreim! E felemelő hálaadó alkalomra nem véletlenül választottam az igehirdetés alapját a felolvasott ígét. Ismerem népünk és egyházunk múltját és jelenét, személyesen is átéltem a borzalmakkal terhes éveket, amikor az istentelen hatalmasságok el akarták hallgattatni templomaink harangjait (buldózerekkel típortak el több templomot), és el akarták fojtani az imákat és az ígét, a hitnek pedig a csíráját is ki akarták irtani az emberek lelkéből. Tudom, hogy ennek "az istentelen fenevadnak" a nyomását érezte minden keresztyén egyház (római katolikusok, reformátusok, unitáriusok, de még az ortodox egyház is), mégis a legnehezebb volt elhordoznia a mi törekeny, kis szórványegyházunknak, melyet a szó legteljesebb értelmében csak az Úr Isten kegyelme tartott meg — többszörös kisebbségi létünk ellenére.

Amikor ezek a vallomások felszakadnak lelkem mélyéről, akkor nem mulaszthatok el bizonyosságot tenni arról sem, hogy más népek is ki voltak téve ennek a szörnyű nyomásnak, de mégis a legszörnyűbb, a legsúlyosabb terhet kisebbségi sorsba taszított népünknek kellett elhordoznia (gondoljunk csak az anyanyelv használatának korlátozására...), amikor "félistenként" körüláncolt törpe diktátorok kegyetlen uralma alatt, Isten tudja, hányszor kiáltottak apáink — akik azóta porba hulltak — reményvesztetten:

"Emlékezzél meg, Uram, mi esett meg rajtunk; tekintsd meg és lásd meg gyalázatunkat... Odavan a mi szívünk öröme, gyászra fordult a mi körtáncunk... Véneink eltűntek a kapuból, ifjaink ajkán elnémult az ének..." (Siralma 5:1,15,14).

Mindezeket nem felejtetem, s aki feledni akarja, cinkosává válik a bűnös múltnak. Bizonyosságot tehetek minderről, mert ennek a világnak borzalmait én is végigéltem, amikor az ún. "világmegváltó izmusok" s a nemzeti hatalom elvakult vezérei azt üvöltötték, hogy nekünk itt, e hazában még a levegőt is meg kell fizetni. Tudjuk, hány istentelen "törpehatalmasság" hirdette cinikusan és fennhangon Ézsaiás próféta soraiból: "Az égbe megyek fel, az Isten trónusa fölé helyezem ülőszékemet" (14:13). Az ember,

mindezeket látva, hallva, átélve ennek minden keresztjét, megrendült hitében, reményességében, és átérezte azt, amit Ady Endre megkeseredett lélekkel vallott: "Sohse lesz másképp, így rendeltetett..."

Isten azonban másképpen rendelkezett; könyörült rajtunk! Ma boldogan, felszabadult lélekkel tehetünk bizonyosságot arról, hogy egyházaink mégis megmaradtak, harangjaink nem némultak el, sőt!, megújult erővel szólnak. Így, a mi többszörösen kisebbségben élő egyházunk is — Istennek hála — megmaradt és nem öröklődött fel a lelkeket gyilkoló rendszer malomkövei között.

Íme, templomot szentelünk ott, ahol valamikor még álmodni sem mertek erről. Joggal kérdezhetjük: Mi ez, ha nem az Úr Isten mentő, megtartó nagy kegyelme, szeretete? Mi ez, ha nem annak az Istennek szerelme, "Aki a megrepedt nádat nem töri el és a pislogó mécsét nem oltja ki"?! Aki azért küldte Egyszülött Fiát e világra, hogy megkeresse, ami elveszett, s Akit azért küldött, hogy odahagyva a kilencvenkilencet megkeresse és megtalálja az elveszett egyet. Ezért a felénk áradó kegyelemért vallhatjuk, "és mégis élünk", de tegyük hozzá, élni is akarunk!

Ennek az akaratnak kézzelfogható bizonyítéka ez a szilárd alapokra épült sepsiszentgyörgyi templom. Bizonyára a "szilárd alapok" hallatán többen a vasbeton teknőre gondolnak, amelyre a templom épült. Valóban azon nyugszik, nem is tévednek. Én azonban — megvallom — másra gondolok. Ez a templom, úgy mint az egész egyház, a vasbetonnál sokkal szilárdabb alapra épült, és ez a szilárd alap tulajdonképpen az egész keresztyén világ reménysége, ami nem más, mint a Krisztus keresztje. Az a kereszt, amit e templom alaprajza és a bejárat előtti kereszt szimbolikusan bár, de hirdet a világnak. Ez az alapja, fundamentuma minden keresztyén egyháznak és erre épült nem csak e templom, de egész keresztyén hitünk: "Más fundamentumot senki sem vethet azon kívül, amely vetetett, amely a Jézus Krisztus" (1Korinthus 3:11).

Nagy reformátorunk, Luther Márton nem véletlenül hirdette és tette le életét a "Theologia Crucis" mellé. Most itt örvendő szívvel teszünk bizonyosságot arról, hogy a tervező építész, Makkay Tamás is a kereszt teológiájára álmodta meg ezt a templomot. Bizonyítéka ez annak is, hogy Makkay Tamás nem csak kiváló építész, de mint egykori konfirmandusomról állíthatom, hogy lelkét átjárta nagy reformátorunk szelleme és szíve mélyén megőrizte azt mind a mai napig.

A keresztől tudnunk kell, hogy az nemcsak fájdalom, a halál kínjainak szimbóluma, hanem sokkal inkább a reménységnek, amelyben Isten szeretete sugárzik felénk,

hogyan meglássuk általa, milyen nagy áldozatra volt képes Isten az emberért. Találónan fejezi ezt ki egyik hitvalló költőnk is: "Örömben s keserűségben: / Keresztfán én üdvösségem... / Cselekedd, jó Istenem, hogy fölírva ez legyen / Minden szívben, földön, égen: / Keresztfán én üdvösségem".

Testvéreim! Vallom, ez a templom Isten drága ajándéka, áldása a gyülekezetnek és mindnyájunknak. De ez az ajándék egyben kötelez is. Kötelezi a gyülekezetet hűségre, odaadásra, és ragaszkodásra. Odaadásra és ragaszkodásra templomhoz és hithez, úgy amint erre a Zsidókhöz írt levélben biztat, buzdít Isten: "Tartsuk meg a reménység vallását tántoríthatatlanul, mert hű az, aki ígéretet tett. És ügyeljünk egymásra, a szeretetre, a jó cselekedetekre való felbuzdulás végett, el nem hagyván a magunk gyülekezetét."

A templomhoz való ragaszkodás élő példája maga Jézus Krisztus (Aki megáldoztatta a kereszten, hogy elvegye a világ bűneit), Aki jóllehet vallotta, hogy "Isten lélek és szükség, hogy lélekben és igazságban imádjuk Őt" (János 4:24), de amikor a templom tisztaságát, szentségét látja veszélyeztetve a kufárok által, akkor ostort fon és lesújt rájuk, mondván "Nem tudjátok-e, hogy meg van írva, a Te házad iránti féltő szeretet emészt engem?" (János 2:17). Nem kell-e a templom iránti féltő szeretetre intsek Jézus Krisztus megrendítő szavai ezt a gyülekezetet is?!

Tudjuk, hogy Istennek Szentje a templomot "imádság házának" nevezi. Azt jelenti ez, hogy itt, e kereszt tövében, e megszentelt falak között Isten közelében tudhatja magát az ember. Kérem istent, hogy ez a megszentelendő templom legyen e gyülekezet számára is az imádság háza, ahol a lelkek közelebb kerülnek Istenhez és egymáshoz. Legyen ez a hely a megbékélés és megnyugvás háza, úgy amint azt a szárnyaló énekben vallotta a gyülekezet:

"Legyen házad menedékhely, / Hozzád égi szárnyon / Engesztelés szálljon... / Akit nagy csapások érnék, / Kit elhagytak már a remények, / Ide Hozzád meneküljön; / Kit lesújtott bánat, inség, / Nagy bajai azt ide intsek, / Hogy hitében felüdüljön, / Hozzád égi szárnyon / Új reménnyel szálljon..."

Ha így tekint e gyülekezet erre a házra, hiszem, idekötdődik hite, élete, és akkor az Úr Istennek nagy kegyelmessége nem volt és nem lesz hiábavaló, hanem életét és megtartó erő lesz a jövőben is. Ámen.

D. Mózes Árpád, az Erdélyi Magyar Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház püspöke.

ÚJ EGYHÁZ A DÉLVIDÉKEN

Megkésve adjuk hírül, hogy Isten Lelke vezérlete alatt "új" magyar evangélikus egyháztest kelt életre a Bácska-Bánság térségben. Nem is "új" tulajdonképpen.

A trianoni időkben, amikor Magyarország szétszaggatva szenvedett, az egyházi szervezetek is áldozatul estek ennek a képtelen "békének". Szükségszerűen megalakult hát 1930-ra Újverbáson az Ágostai Hitvallású Evangélikus Keresztyén Egyház, melyben főként magyar- és németajkú híveket pásztoroltak. Ez az egyház a II. világháború után nagyobb népességi változásokon ment keresztül, de működött 1971-ig. Abban az évben — irattarak lefoglalásával, stb. — önkényesen besorolták a Vajdasági Tót Evangélikus Egyházba, s abban ún. magyar esperességre fokozták le (néhány alapokmányt azonban az esperesség titokban megőrizték).

1998-ban alkalom nyílt, hogy a magyar evangélikusok ilyen hátrányos helyzetén változás történjék. A napvilágra hozott iratok alapján a Magyar Evangélikus Esperesség önállósult és szabadkai székhellyel megalakult megint az Ágostai Hitvallású Evangélikus Keresztyén Egyház, ismét (nagyobb részt) magyar- és (kisebbrészt) németajkú hívek gondozására. Ez máris elnyerte a nemzetközi evangélikusság elismerését, s a Magyarországi Evangélikus Egyház közvetlen támogatását is élvezti.

Szuperintendensnek, azaz püspöknek Ft. Dolinszky Árpádot, az eddigi esperest választották meg. Az egyház hiveinek a száma 13.000 körül van. Gyülekezeteit és szórványait Szabadkától Fehértemplomig elszórva találjuk. Szabadkán nemrégven Makán Hargita személyében lelkészt avattak, akít a kikindai ev. gyülekezetbe küldtek ki szolgálatra. A püspöknek most már esperesi tisztszen felesége, Nt. Dolinszkyné Báthory Márta segít az egyház vezetésében. Az egyház lapja "Alapkö" néven jelenik meg.

Több részletről akkor írunk, amikor megszünik a postázárlat és visszakézbesített köszöntő levelünket újra elküldhetjük, hogy aztán hírt kapjunk az egyház életéről.

Ezt a bácska-bánsági új egyházat és népét Isten áldó kegyelmébe, s velük együtt minden délvidéki magyar testvérünket az Úr oltalmába ajánljuk, amint aggódunk felőlük a NATO bombázások és az előállott politikai bizonytalanságok közepette. bb

Pünkösdi élmény

Áhítatában és tartalmában megható Istentiszteleten vehettek részt pünkösdi ünnepe délutánján katolikusok és evangélikusok a clevelandi (OH) Szentjános-székesegyházban, melynek a Clevelandi Katolikus Egyházmegye és az Északkeletohioi Evangélikus Egyházkerület volt a védnöke. Mindkét püspök, Ft. dr. Pilla Anthony katolikus és Ft. dr. Miller Marcus evangélikus részről hangsúlyozta a kiengesztelődés, a felekezeti közötti megbékélés szükségét Róma 8:18-27 és János 7:39-37 alapján.

Az Istentisztelet kiemelkedő és talán eddig páratlan része volt a két püspök egymás felé fordulva mondott bűnvallásának és feloldozásának a liturgiája:

Pilla r.k. püspök: Vallom és bánom a mindenható Isten előtt és előttetek is testvéreim, hogy a katolikus egyház tagjai, akik közé magamat is számítom, gondolatban, szóban, és cselekedetben vétkeztek az evangélikus egyházhhoz tartozó testvéreink ellen. Bocsássa meg Isten, és ti is hasonlóképpen, amit elkövettünk és amivel akadályoztuk a hit és élet és szeretet közösségének kialakulását, holott ez a mi Megváltónk Jézus Krisztus akarata az Ő népe számára.

Miller ev. püspök: Vallom és bánom a mindenható Isten előtt és előttetek is testvéreim, hogy az evangélikus egyház tagjai, akik közé magamat is számítom, gondolatban, szóban, és cselekedetben vétkeztek a katolikus egyházhhoz tartozó testvéreink ellen. Bocsássa meg Isten, és ti is hasonlóképpen, amit elkövettünk és amivel akadályoztuk a hit és élet és szeretet közösségének kialakulását, holott ez a mi Megváltónk Jézus Krisztus akarata az Ő népe számára.

A két püspök együtt: Alázattal fogadom bűnvallásodat, melyet az Általad pásztorolt hívek nevében is tettél, s kérem a könyörület és kegyelem Istenét, hogy bocsásson meg minden bűnt, vétet, és mulasztást, amelytől az egy, szent, egyetemes, és apostoli egyház egysége szenvedett kárt. Amen.

Az Istentiszteleten még gyülekezeti ének-lés, együttes imádság, s az egy Keresztségre való emlékezés erősítette a résztvevőket a Krisztusban való közösségben. (Kár, hogy a magyar evangélikus és katolikus gyülekezetekből, egyetlen házaspártól eltekintve, senki sem volt jelen.) bb

— A BIBLIAOLVASÁSRÓL —

Számtalan ember nyúlt már életének derűs vagy nehéz óráiban a Biblia után. Eligazítást vártak tőle Isten dicséretéhez, de erőt, vigasztalást, bátorítást is, és útmutatást a keresztényen élethez. Sokan meg is találták, amit kerestek. Mások azonban, bár itt és ott felütötték a Bibliát, csalódtak. A Biblia úgy szólván néma maradt számukra. Nem szólt hozzájuk.

Nem szabad, hogy ez elbátortalanítson bennünket. Ellenkezőleg: ez figyelmessé tehet a Bibliának egy fontos, alapvető jellegzetessége iránt. A Biblia ugyanis mindekelőtt idegen könyv. Egyrészt abban idegen könyv, hogy számunkra idegen korból származik és idegen emberek idegen nyelven írták. Ez megnehezíti a Biblia megközelítését, de egyúttal figyelmen kívül nem hagyható kifejezése annak, hogy a bibliai Istennek egészen konkrét dolga van azzal a korrallal, amelyben az embert megszólítja. Ebben egyúttal nagy ígéret is van arra nézve, hogy ez az Isten, ha felnyitjuk Bibliánkat, éppen ilyen konkrétan kezd megszólítani bennünket is, a mi korunkban, a mi nyelvünkön.

A Biblia azonban abban is idegen könyv, hogy olyan üzenetet közvetít, amire az emberi gondolkodás magától nem jutna el. Ezért nem csupán formája, hanem elsősorban az üzenete idegen számunkra. Azonban éppen ebben jut kifejezésre, hogy olyan igazságról beszél, amely nagyobb, mint az ember, több, mint az ember gondolkodása, és gondolkodását formálni akarja. Örüljünk, ha a Biblia közvetlenül megszólít bennünket. De megfigyelhető, hogy ez a közvetlenség veszélyeket is rejt. Mindenekelőtt annak a veszélyét, hogy csak azt halljuk ki a Bibliából, amit már előbb is tudtunk, vagy hogy csak azt halljuk meg, amit hallani akarunk.

A Biblia idegensége éppen így tartogat számunkra valami jót és ígéreteset. Aki ennek az idegenségnek neki gyűrközik és a Bibliával alaposan megismerkedik, valami új és ismeretlen dolgot fog megismerni. Az

emberi élet alapkérdéseivel és alapvető tapasztalataival fog találkozni, amelyek még ma is gondot okoznak nekünk. Megfigyelheti majd, hogy a bibliai tanúk Isten előtti felelősséggel hogyan foglalkoztak ezekkel és milyen megoldásokra jutottak. S meg fog lepődni, hogy ezek közül a megoldások közül milyen sok lehet éppen ma is aktuális.

Így talán éppen az ótestamentumi östörténet, amely az emberi bűnről olyan behatóan beszél, fog rávezetni bennünket saját lényünk józan értékelésére és megszabadítani néhány hamis illúzióktól. Ábrahám révén fogunk rájönni, hogy milyen is az az élet, amelyik egészen Isten ígéretére hagyatkozik. A Zsoltárok, a Példabeszédek, vagy Jób könyve fog felbátorítani bennünket, hogy hétköznapi tapasztalatainkat Isten elé vigyük és így önmagunkat és Isten hozzánk fordulását jobban megértjük. A prófétáknál Istennek azzal az oldalával — arcával — fogunk szemben állni, ahol Isten nemcsak jó Isten, hanem az, Aki tőlünk életünkre nézve számvetést követel. Jézuson pedig feltárul előttünk, hogy a szó végső értelmében mit jelent az igazi emberélet és hogy Isten maga hogyan hordozza ezt az emberléletet.

Mindenestre mindez nem egyszerűen hullik az ölünkbe. Be kell dolgozni magunkat a Biblia gondolkodásába és tanúskodásába, és át kell állnunk annak gondolkodására és tanúskodására. Akkor fog az a maga teljességében feltárulni számunkra. Az ilyen tanulmányozás különböző módon valósulhat meg. A következő utalások csak javaslatok, amelyek sokféleképpen változtathatók.

Kezdetként elővehetünk olyan szövegrészeket, amelyek nagyobb csoportokon belül összehasonlíthatók. Például zsoltárokat, Jézus példázatait vagy vitabeszédeit. Figyelmesen elolvassuk őket. Megpróbáljuk a problémát, a szituációt vagy kérdést kiemelni, amelyből kiindulnak. Megfigyeljük, hogy ezek az igazsákszakaszok az olvasást milyen mozgásba akarják belevonni, és megpróbáljuk ennek átadni magunkat. Számba vesszük, hogy hol nyerünk több világosságot és számba vesszük azt is, hogy mi az, ami idegen számunkra. Nem csak egy zsol-tárt, nem csak egy példázatot, nem csak egy vitabeszédet olvasunk el, hanem kettőt, hármat, vagy négyet ezekből. Összehasonlítunk, figyelünk a párhuzamokra és a különbségekre, s meg fogjuk látni, hogy milyen eleven az az üzenet, amiről a Biblia tanúskodik. Megtapasztaljuk, hogy a kérdések, amelyek emitt nyitva maradnak, amott válaszra lelnek.

Lesz, ami idegen marad számunkra. Ne töljük félre ezt, hanem hagyjuk meg problémának, kérdésnek, ami a Bibliának teszünk fel; talán olyan kérdésnek, amit önma-

EMLÉKEZZÜNK TRIANONRA!

1920. JÚNIUS 4.

**NEM
FELEJTHETÜNK!**

gunk felé kell irányítanunk. Magunkkal visszük ezt más szövegcsoporthoz fordulásába. Különösen az Ótestamentumból maradhatnak egyesek megoldatlanok. Ha összevetjük az ilyent az Újtestamentum bizonyosságtételével, meglátjuk, hogy az Újtestamentum miben valóban új, s hogy mégis hogyan tetelezi fel az Ószövetséget. Megkérdezzük az igerészeket arról, hogy *hogyan* szólnak az emberről és hogy hogyan és miben tapasztalják meg Isten, az Ő segítségét és igényét. És megkérdezzük magunktól, hogy hogyan ismerjük fel ezekben önmagunkat. Talán már itt is megtapasztaljuk, hogy így gazdagabb a gondolkodásunk, hogy sok dolgot megtanulunk másként nézni, s hogy életünk új távlatokat nyer.

Később terjedelmesebb szövegcsoporthoz vehetünk elő. Talán az evangéliumok egyikét választjuk. Azt nyomozzuk, hogy hogyan ábrázolja Jézust. Ha az egyik evangélium Jézus-ábrázolását a többiével összehasonlítjuk, mindenekelőtt azt vesszük észre, hogy itt nem egyszerűen Jézusról beszélnek, hanem hogy az evangéliumok sokkal gazdagabbak. Fel fogjuk fedezni, hogy a különböző evangéliumokban különböző Jézus-képek lépnek elénk. Azt mutatják meg, hogy az őskeresztény gyülekezet hogyan fáradott azon, hogy Istennek a világban és a világban végzett munkálkodását Jézus személynél mindig láthatóvá tegyék.

Forduljunk még egyszer a zsol-tárokhoz. Ez a könyv a Biblia énekeskönyve. Közülük sokat még ma is minden további nélkül utána-mondhatunk. Arra vezetnek rá bennünket, hogy tapasztalatainkat Isten előtt rendezzük és megragadjuk. Megszabadítanak bennünket attól, hogy mindig csak önmagunkra tekintünk. A dicséretekből megtanuljuk, hogy életünk szép tapasztalatait ne tekintsük magátólértelmeződnek. A panaszdalok utat mutatnak, hogy a szenvedésben ne essünk kétségbe. hanem éppen abban is Istenhez ragaszkodjunk.

Vagy vegyük elő az Ószövetség egyes történeti könyveit. Ezek abban egészen egyszerűek, hogy Izrael történetének eseményeit beszélik el. Valamivel nehezebbé válnak, ha nemcsak arra figyelünk, amit elbeszélnek, hanem arra is, hogy *hogyan* tudósítanak az

Nyári Magyar Iskola

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség idén is megrendezi hagyományos nyári iskolatáborát a fillmor(e)i regényes Sík Sándor Cserkészparkban. Az iskolatábor ideje július 10–31.

A délelőtti "iskolaórákat" délutánra szak-köri foglalkozások, kirándulások, fürdés, s egyéb vidámságok váltják fel.

Minden érdeklődőnek szívesen nyújtanak felvilágosítást a 973-772-8810 telefonszámon vagy levélben Külföldi Magyar Cserkészszövetség, P. O. Box 68, Garfield, NJ 07026-0068 címen.

eseményekről. Mint az evangéliumok, az ótestamentumi történeti könyvek sem csak tényeket rögzítenek. Elbeszéléseiket sokkal inkább úgy alakítják, hogy az elbeszélés jellegéből érthető legyen, hogy Izrael a maga történetében hogyan tapasztalta meg Istent. Éppen olyan korban, amely Istent a történelemből messzemenően kizárta és az ember sorsával magára hagyja, adódnak ezekből is alapvetően fontos biztatások.

Ha az Újtestamentum valamelyik kisebb leveléhez vagy egy prófétai könyvhöz fordulunk, akkor látjuk meg talán a legvilágosabban, hogy hogyan szól bele egy bibliai irat egy egészen konkrét szituációba. Éppen itt lesz érdekes, hogy a helyzetet és a problémát hogyan kezelik és hogyan értik meg Isten ígértét és igényét.

A Bibliában a legnehezebbek közé tartoznak a páli levelek. Az elbeszélő elem szinte teljesen hiányzik belőlük. Ezek a levelek szétágazó és részben komplikált megfontolásokat tartalmaznak a Krisztus-történet jelentőségéről. Hogy a páli levelekben egy s más csak nehezen érthető, a már magában az Újtestamentumban is olvasható (2Péter 3:16). És mégis ezek is a bibliai üzenet kellős közepébe tartoznak. Így nem felejthető el, hogy a reformátoroknak éppen a páli bizonyágtétel újrafelfedezése alapján sikerül a középkor egyházával szemben az eredeti Krisztus-üzenethez visszahívniuk az egyházat.

A Bibliának nem kell hétepcsétes könyvnek maradnia. Arra vár, hogy foglalkozzunk vele. Kész arra, hogy kincseit nekünk is továbbadja. Élünk mi ezzel az ajánlattal?

Dr. Schmid Hans (Svájc). Ford.: Ittész Gábor.
In: "Keresztyén Igazság".

HALÁLOZÁS

Özv. dr. Üregdy-Nagy Józsefné, sz. Seltenreich Ilona, sokak Elly-nénije, lakewoodi (OH) lakos, volt tanár és egyetemi könyvtáros, az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia és a Nyugatclevelandi Magyar Evangélikus Egyház hűségese tagja 101 éves korában rövid betegség után ez év május 2-án elhunyt. Temetése, előzetes hamvasztás után, május 8-án volt a gyülekezet templomából. A temetési szolgálatot mind a templomban, mind a temetőben Nt. Bernhardt Béla ev. főesperes végezte. "Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van" (1János 5:11).

EVHir

HA ELENYÉSZIK IS TESTEM ÉS
SZÍVEM, SZÍVEMNEK KÖSZIKLÁJA
ÉS AZ ÉN ÖRÖKSÉGEM TE VAGY,
Ó ISTEN, MINDÖRÖKKÉ!

ZSOLTÁR 73:26

Adományok nyugtázása

Köszönettel nyugtázzuk az 1999. március 28-a és május 31-e között vett többféle adományt:

• AZ "ERŐS VÁR"-RA

Minden előfizetés a címszalagon kiemelten jelzett év végén jár/járt le. Előfizetések vételét a címszalagon jelezzük; itt a felülfizetéseket, stb. soroljuk fel:

\$50: Egyesült Magyar Alap (Cleveland OH). **\$30:** Özv. Király Béláné férje, *Király Béla emlékére* (Warrensville Hts. OH). **\$24:** Drexler István (Cleveland OH). **\$20:** Dr. Papp Gábor (Rocky River OH). **\$4:** Dr. Kálmán Szabolcs (Lakewood OH). **\$2:** Özv. Domján Elekné (Cleveland OH).

• A BP.-FASORI EV. TEMPLOM JAVÁRA

\$40: Özv. Polony Zoltánné férje, *Polony Zoltán emlékére* (Lakewood OH).

• EGYHÁZI ISKOLÁKRA

Bp.-Fasor. \$100: Dr. Konkoly László (Berwyn PA), *Geréby Jánosné (Rocky River OH), *Dolesch Mária (Rocky River OH). **\$40:** *Özv. Temesváry Gerőné (Columbus OH). *Özv. dr. Üregdy-Nagy Józsefné emlékére. **Eddig összesen: \$23,799.00.**

Szíves tájékoztatásul: Lapunkra az előfizetéseket és lapfenntartó adományokat **Erős Vár** névre és **P. O. Box 770828, Lakewood, OH 44107-0038** címre kérjük beküldeni.

Az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia a hazai ev. egyházi iskolaügy javára és alkalmmal — akár adományozók által is — meghatározott egyházi szükség enyhítésére szívesen továbbít adományokat. Csekket vagy pénzesutalványt **Hungarian Conference—ELCA** névre s **1467 Parkhaven Row, Lakewood, OH 44107-4505** címre kell küldeni. A csekken kérjük az iskolát (Aszód, Békéscsaba, Bonyhád, Deákter, Fasor, Győr, Nyíregyháza, Orosháza, Sopron) vagy a segélyadomány célját megjelölni. Minden adománnyért előre is hálás köszönetet mondunk. ☑

ESEDÉKES AZ ELŐFIZETÉS!

Kedves Olvasóink! Szíveskedjenek megnézni a címszalagot. Ha azon az *Előfizetése lejárt!* emlékeztetőt találják, kérjük, küldjék be előfizetésüket 1999-re s amennyiben vonatkozik, hátralékos előfizetésüket is egyenlítsék ki. Szerény kis lap az "Erős Vár", mégis 69. évében igyekszik azon, hogy az Északamerikába szakadt magyar evangélikusokat közösségi kapcsolatban tartsa, az egyház ügyeiről tájékoztassa, s hitüket mélyítse. Tehát arra az igazán csekély előfizetési díjra nagyon szükség van, ha csak nyomda-, posta- és kezelési költségekkel számolunk. Sajnos nem mindenki fizet, de emiatt senkitől sem vonjuk meg a lapot. A lap szolgálata biztosítására azért kérünk még felülfizetéseket is. Különösen hálásak vagyunk azoknak, akik alkalmmal ilyen felülfizető adományokat beküldenek.

Az évi előfizetés (naptári évre) \$6.00, Kanadából US\$8.00, tengerentúlról légi-postán US\$15.00.

Szerk.

MEGKERÜLT A KERESZT

Két évvel ezelőtt lopták el a XII. századi királyról, Lalibeláról elnevezett Lalibela-keresztet, hiszen az ő uralma alatt készítették 5 kiló aranyból. Több orvgazdán keresztül jutott el egy műgyűjtőhöz, aki 25 ezer dollárt fizetett ezért a 800 éves kegytárgyért. Ezt a német-belga határon a vámvizsgálatnál találták meg a poggyászába rejtve. A keresztet visszajuttatták illő helyére, az Addisz Abebától 800 kilométerre fekvő Lalibela városka "Szent Megváltó" templomába. Ez a templom egyike az azon a környéken sziklábavájt ősi templomoknak. pd

LELKÉSZNŐK INDIÁBAN

Az "Andrah Evangelical Lutheran Church" egyházban megelőző, sokszor heves viták után elhatározták, hogy nőket is felszentelnek lelkészi szolgálatra. Ezt a határozatot 350+ férfi lelkész egyhangúan hozta. Azon nyomban 17 nőt lelkésszé is szenteltek, s velük együtt 32 férfit is. Az az elgondolás, hogy valamennyit nőt egy éven belül gyülekezeti szolgálatba helyeznek. Az AELCA egyház a legnagyobb az indiai evangélikus egyházak között, lélekszáma meghaladja a négyszázezeret, lelkészeinek a száma pedig a négyszázat. lwi

NORVÉG DILEMMA

A Norvég Evangélikus Egyház Hamar Egyházmegyéjének a püspöke, Kohn Rosemarie visszahelyezte lelkigondozói állásába a tavaly aktív homoszexuális kohabitáció miatt felfüggesztett Sunde Siri lelkésznt. A püspöki döntésnek a megokolása az volt, jóllehet a norvég ev. püspöki konferencia homoszexuális kohabitációk ellen foglalt állást, hogy Sunde lelkésznt az állam részéről a Közalkalmazotti Törvény védi, s így, ha a visszahelyezés nem történt volna meg, az esetleges pert a püspökség elveszítette volna. lwi

"NEM JUBILÁLUNK!"

Az Olaszországi Evangélikus Egyház nem kíván résztvenni a Vatikán által 2000-re meghirdetett szentév ünnepségeiben. Úgy tartják, hogy Jézus születését illően csak a Szentföldön lehet megünnepelni, s amúgyis érthetetlen, hogy a szentévvvel kapcsolatban miért hirdettek meg búcsút, hiszen emiatt indult meg a reformáció. Mindezek ellenére az ev. egyház készségesen egyetért a római katolikus egyháznak azzal az állásfoglalásával, hogy a kölcsönző államok engedjék el a szegénységben vergődő országok államadósságát. Az evangélikus egyháznak 7,000 tagja van; nemrég nyert egyenjogúságot és jogot arra is, hogy egyházi adót vessen ki, mely a jövedelmi adó 8%-át teszi ki. lwi

AZ EGYHÁZ HÍREI OTTHONRÓL

• Oroszlányban új gyülekezeti házat, Bp.–Deákterén urnatermet, Pusztavámon, Szakonyban, Felsőpetényben felújított orgonát, Répcelakon felújított templomot vett ünnepélyesen használatba, Nagykanizsán új gyülekezeti házhoz alapkövet helyezett el ünnepélyesen az ev. gyülekezet.

• A Magyarországi Keresztyének és Zsidók Tanácsa új vezetőséget választott. Elnök, dr. Várszegi Asztrik pannonhalmi főpát. Társelnök, dr. Schweitzer József országos főrabbi. Alelnökök, dr. Bölcskei Gusztáv református, D. Szebik Imre evangélikus püspök, és dr. Domán István főrabbi. Főtitkár, Tamás Bertalan református lelkész.

• Polgár Rózsa Munkácsy Mihály-díjas gobelin- és textilművész (D. dr. Harmati Béla ev. püspök feleségét) "magas színvonalon művelt gobelin- és textilművészeti munkásságáért" Kossuth-díjjal, továbbá Bozóky Éva újságíró, a CREDO c. ev. folyóirat szerkesztőbizottságának a tagját kiváló irodalmi tevékenységéért a Magyar Újságírók Országos Szövetsége aranytoll díjjal, Mezősi György ny. ev. lelkész Bp.–Csepelen végzett kimagasló társadalmi munkásságáért a "Csepelért" éremmel tüntették ki.

• A soltvadkerti ev. gyülekezet énekkara március 15-én a németországi bad-cannstadt központú magyar evangélikus gyülekezetben szolgált ökumenikus Istentiszteleten. Ott Gémes István a lelkész, a soltvadkertieké pedig Káposzta Lajos püspök-helyettes.

• Nagytarcsán Smidéliusz Gábor, Budaörsön Endreffy Géza, Dunaujváros–Kisapostagon Stermeczki András, Monor–Bénye–Káván Selmeczi Lajos Péter az ev. gyülekezet, ill. egyházközség új lelkésze.

• A hadsereg új protestáns táborigazgató püspökéül Csuka Tamás református lelkészt iktatták be

• Ünnepelesen emlékeztek meg Rát Mátyás ev. lelkész születésének 250. évfordulójáról (1749. április 13). Ő szerkesztette az első magyarnyelvű újságot, mely Pozsonyban látott napvilágot 1779-ben. Negyvenéves korában avatták lelkésszé, Győrött szolgált 1810. február 5-én bekövetkezett haláláig

• Meghalt P. Csonka Albert Benedek ev. lelkész.

• Révfülöpon ünnepelesen szentelték fel és adták át országos használatra az újonnan épült Evangélikus Oktatási Központot. Az intézmény igazgatója Szabó Vilmos, volt kiskőrösi ev. lelkész.

• A budavári német ev. gyülekezet lelkészlakást, lelkészi hivatalt, s gyülekezeti termet egyesítő épületbe költözött, Logodi utca 5 címen.

• Az evangélikus lelkészek évenkénti országos erőnléti bajnokságát idén Hartán tartották meg

• A Magyarországi Evangélikus Egyház két egyházkerületről három egyházkerületre való területi átrendezése 2001-re esedékes. Már 1997-ben meghúzták nagyjából az új egyházkerületek határait, de további zsinati törvényhozással 1998-ban és 1999-ben is módosították a beosztást, hogy melyik egyházkerülethez melyik egyházmegyéék tartozzanak. Kényes probléma keletkezett azzal, hogy az idén hozott törvény szerint mind a Pesti Egyházmegyet, mind az Északpest-megyei Egyházmegyet az új Északi Egyházkerületbe sorolták be. Ez azt jelenti, hogy az új Déli Egyházkerület teljesen kiszorult Budapestről. A jelenlegi Déli Egyházkerületnek, mint az új jogelődjének, Budapesten van a székhelye és magába foglalja az említett egyházmegyéket is. A Déli Egyházkerület presbitériuma részéről a legutóbbi egyházmegyei besorolások felülvizsgálását és kiigazítását kérték

• Örömmel vettük kézbe — első alkalommal — az Erdélyi Magyar Evangélikus Egyház időszakos lapját, az "Evangélikus hangverszó"-t. Idén negyedik évfolyamában jelenik meg. Főszerkesztő: Kisgyörgy Réka.

• Megünnepezték a lelkészi karban a következők születésnapját – 90 éves: Fónyad Pál, Lehel Ferenc – 85 éves: Nagy Tibor – 80 éves: Tekus Otto, Muncz Frigyes, Laborci Zoltán, Bachát István – 75 éves: D. Terray László (Norvégia), Hulvey Sándor, Mezősi György – 70 éves: D. Dóka Zoltán, Vértesy Rudolf, Trajtler Gábor, Szimon János, dr. Karner Ágoston, Madarász István – 60 éves: D. Szebik Imre püspök. Isten áldása legyen az ünnepeleken!

Címváltozásokról

Ha a postahivatal jelenti nekünk a címváltozást, annak kettős következménye van:

Először: Minden címváltozással vissza-kézbesített lappéldányért 50 cent portót kell fizetnünk. 50 centet! Sajnos, sok kicsi sokra megy. Az amúgyis csekély pénzállományt az ilyen büntető portók nagyon leterhelik.

Másodszor: Az olvasó azt a példányt, melyet a címváltozás jelzésével a posta vissza-kézbesített, nem kapja meg. Meglehet, hogy később azt a példányt hiányolja és még a szerkesztőségét okolja elmaradásáért.

A Szentháromság dicsérete

(Szentháromság ünnepe idén május 30-án)

*Mi valljuk: hiszünk Istenben,
Menny, föld nagy Teremtőjében,
Ki édesatyánk lett nekünk,
Hogy mint gyermekei éljünk.
Táplál Ő mindenkor minket,
Óvja testünket, lelkünket.
Védelmet, hogy kár ne érjen,
És Ő tart meg a veszélyben.*

Jótevő, áldó,

Őriző,

Mindenható egy Isten Ő.

*Mi valljuk: hiszünk Jézusban,
Isten Fiában, az Úrban,
Ki öröktől Atyjánál van,
És egy Vele méltóságban.*

*Szűttől született minékünk,
Felvette emberi testünk.*

*Fogantatott Szentlélektől,
És megváltott bűneinkből.*

Meghalt miértünk

Keresztfán,

S feltámadt húsvét hajnalán.

*Mi valljuk: a Szentlélekben
Hiszünk, mi hű Segítőnkben.*

Atya-Fiúval egy Isten,

Ajándékot oszt nagy bőven.

Eggyé teszi Krisztus népét.

Hisszük szentek közösségét.

Hiszünk a bűnbocsánatban,

Testünk feltámadásában,

Hogy utunk végén

Minket már

A mennyben örök élet vár.

–Luther Márton, XV. századi énekből

Amikor tehát költözik az olvasó, szíveskedjék lapunkat is értesíteni az új címről. Megtakarítunk 50 centet, s a lapküldés is folyamatos marad. Köszöni a figyelmet a

Szerkesztőség

Nekünk egy Istenünk van, az Atya, Akitől van a mindenség, mi is Őbenne, és egy Urunk, a Jézus Krisztus, Aki által van a mindenség, mi is Óáltala.

1Korinthus 8:6

GYÜLEKEZETI HÍREK

CLEVELAND — ELSŐ

Beszolgáló lelkész: Juhász-Shepherd Ferenc
Templom és lelkési hivatal: 2830 Martin Luther King Blvd. (44104). Tel.: (216) 721-7074. Vasárnap-i Istentisztelet délelőtt 10 órakor, angol/magyar. Mihályi Ernő gondnok telefonszáma: 561-7316. A lelkész otthoni telefonszáma: 941-2212.

CLEVELAND — NYUGAT

Lelkész: Tamásy Zoltán

Templom: West 98th St. és Denison Ave. Lelkészi hivatal: 3245 West 98th Street (44102). Tel.: (216) 961-6895. Istentisztelet minden vasárnap de. 9:30-kor angolul, 10:45-kor magyarul. Úrvacsoraosztás minden hó első vasárnapján és az ünnepeknapon.

Mikor völgyünkre tört az áradat, / S már hegy sem volt, mely mentő csúccsal intsen, / Egyetlenegy köszikla megmaradt. / Egyetlen tornyos sziklászál: az ISTEN. (Áprily Lajos.) • Szeretettel köszöntjük e lap olvasóit és a következő alkalmainkra várjuk kedves mindnyájukat: Minden hónap első kedjén este 7 órakor női bibliórát tartunk. Június 20-án Magyarországról vendéglelkészt várunk. Nt Mekis Ádám acsai evangélikus lelkész hirdetési közöttünk Isten igéjét. Nagy öröm ez mindnyájunknak. Isten hozta közénk Lelkészt urat és kedves családját! Az Istentisztelet után a Női Kör rendezésében apáknapj ebédet tartunk. Kérjük, jöjjenek el minél többen. Június 27-én tartjuk gyülekezeti piknikünket a fairview-parki "Bain Park" pavilonban. Istentiszteletünket a helyszínen tartjuk 10:30 órai kezdettel. Reménységünk szerint hangulatos és tartalmas együttlét lesz; mindenki szeretettel várunk. • Minden kedves magyar testvérünknek nagyon szép nyarat kívánunk. Legyen testi-lelki felhőtlen részvétel. Isten velünk van a vakációban, ezt ne feledjük el! Igéjében naponta az élet kenyerét és vizét adja, ezzel a csodálatos kegyelemmel éljünk és nyaraljunk. S azt se feledjük el, hogy minden vasárnap nyitva vannak a templomok: Isten idehív mindannyiunkat. Erős vára mi Istenünk! — TZ&É.

TORONTO

Lelkész: Bernhardt Béla főesperes

Templom: 116 Bond Street. Lelkészi hivatal (minden posta ideküldendő): 1467 Parkhaven Row, Lakewood, OH 44107-4505, USA; tel.: (216) 221-3178. Mb. felügyelő: Bottlik József; tel.: (416) 484-1540. Istentisztelet, július-augusztus kivételével, a hó második és negyedik vasárnapján du. 4 órakor.

Örömmel nézünk annak elébe, hogy Nt. Mekis Ádám acsai evangélikus lelkész testvérénél, Kertészné dr. Mekis Éva presbiterünknel teendő családlátogatása alkalmából mind június 13-án, mind június 27-én elvégezi az istentiszteleti szolgálatot. Szeretettel köszöntjük a Lelkészt urat és családját, érezzék jól magukat kanadai és amerikai utazásaikon, hogy aztán sok szép és kellemes élménnyel térjenek vissza acsai otthonukba. • Felhívjuk ezúton is a figyelmet, hogy a június 27-i Istentiszteleten úrvacsoraosztás is lesz. Legyen a kegyelem asztalának minél több méltó vendége! • Július-augusztusban "nyári szünetet" tartunk, ami ne jelentse azt, hogy távollatánánk magunkat Isten házából, Isten igéjétől, bármerre is vezessen az "üdülés" útja. Legyünk hálásak, hogy a mi drága Urunk nem megy szabadságra, hanem mindenkor bőven áld meg minket szeretetével, kegyelmével. • A nyár múltával szeptember 12-én kezdjük meg újra Istentiszteleteink sorozatát, ugyancsak úrvacsoraosztással. Találkozunk majd minél nagyobb számban! • A presbiterium ülést tart szeptember 12-én du. 2:45 órai kezdettel. • Isten békessége és kegyelme legyen Mindnyájukkal! — BB.

LEGKÖZELEBBI LAPZÁRTA
1999. JÚLIUS 15-ÉN

Mindennapi kenyér

Útmutató a Biblia olvasásához

1999. JÚLIUS

1. 1Korinthus 11:20-32 – 1Mózes 48:1-12
2. Ap.Csel. 7:54-49 – 1Mózes 49:1-50:14
3. Ézsaiás 30:18-22 – 1Mózes 50:15-26

PÜNKÖSD U. 6. VASÁRNAP

Heti ige: Efézus 2:8

4. Róma 6:1-11 – Máté 10:34-42
5. Lukács 14:25-33 – Máté 4:18-22
6. Lukács 9:51-56 – Máté 4:23-25
7. 2Korinthus 8:10-15 – Máté 5:1-12
8. 1Királyok 19:19-21 – Máté 5:13-20
9. Lukács 9:18-26 – Máté 5:21-26
10. János 1:35-42 – Máté 5:27-32

PÜNKÖSD U. 7. VASÁRNAP

Heti ige: Ézsaiás 43:1

11. Róma 7:15-25 – Máté 11:25-30
12. 100. Zsoltár – Máté 5:33-37
13. 2Mózes 14:8-31 – Máté 5:38-48
14. Ap.Csel. 8:26-39 – Máté 6:1-4
15. 1Péter 2:2-10 – Máté 6:5-15
16. Kolossé 2:6-13 – Máté 6:16-18
17. Jelenések 3:1-6 – Máté 6:19-23

PÜNKÖSD U. 8. VASÁRNAP

Heti ige: Efézus 2:19

18. Róma 8:18-25 – Máté 13:1-9
19. 2Mózes 16:32-35 – Máté 6:24-34
20. 2Mózes 19:3-8 – Máté 7:1-6
21. Lukács 14:7-11 – Máté 7:7-12
22. 1Korinthus 10:16-17 – Máté 7:13-23
23. János 6:47-51 – Máté 7:24-29
24. 2Korinthus 5:1-9 – Máté 8:1-4

PÜNKÖSD U. 9. VASÁRNAP

Heti ige: Efézus 5:8-9

25. Róma 8:26-27 – Máté 13:24-30
26. Jelenések 10:1-11 – Máté 8:5-13
27. Galata 6:7-10 – Máté 8:14-17
28. Kolossé 1:3-11 – Máté 8:18-22
29. 1Korinthus 12:17-13:3 – Máté 8:23-27
30. 1Korinthus 6:9-14, 18-20 – Máté 8:28-34
31. Jelenések 14:14-20 – Máté 9:1-8

1999. AUGUSZTUS PÜNKÖSD U. 10. VASÁRNAP

Heti ige: Lukács 12:48

1. Róma 8:28-30 – Máté 13:44-52
2. 1Királyok 3:16-28 – Máté 9:9-13
3. Példabeszédek 8:12-21 – Máté 9:14-17
4. 1Péter 4:7-11 – Máté 9:18-26
5. Ezékiel 3:17-19 – Máté 9:27-34
6. Jeremiás 1:11-19 – Máté 9:35-10:4
7. Lukács 12:54-59 – Máté 10:5-15

PÜNKÖSD U. 11. VASÁRNAP

Heti ige: Zsoltár 33:12

8. Róma 8:35-39 – Máté 14:13-21
9. Nehémiás 4:1-15 – Máté 10:16-25
10. 1Korinthus 10:1-13 – Máté 10:26-33
11. 1Királyok 21:10-16 – Máté 10:34-39
12. Jeremiás 16:14-17 – Máté 10:40-11:1
13. 138. Zsoltár – Máté 11:2-19
14. Jeremiás 7:1-15 – Máté 11:20-24

PÜNKÖSD U. 12. VASÁRNAP

Heti ige: 1Péter 5:5

15. Róma 9:1-5 – Máté 14:22-33
16. Márk 9:33-37 – Máté 11:25-30
17. 1Sámuel 17:38-51 – Máté 12:1-4
18. Lukács 7:1-10 – Máté 12:15-21
19. Ap.Csel. 12:18-25 – Máté 12:22-37
20. Lukács 22:24-30 – Máté 12:38-45
21. Ezékiel 17:22-24 – Máté 12:46-50

PÜNKÖSD U. 13. VASÁRNAP

Heti ige: Ézsaiás 42:3

22. Rm. 11:13-15, 29-32 – Máté 15:21-28
23. Márk 8:22-26 – Máté 13:1-9, 18-23
24. Bertalan apostol emléknapja
2Korinthus 4:7-10 – Lukács 22:24-30
25. Ap.Csel. 3:1-10 – Máté 13:10-17
26. Ap.Csel. 9:31-42 – Mt. 13:24-30, 36-43
27. Márk 5:22-43 – Máté 13:31-35
28. 1Korinthus 3:9-15 – Máté 13:44-52

PÜNKÖSD U. 14. VASÁRNAP

Heti ige: Máté 25:40

29. Róma 11:33-36 – Máté 16:13-20
30. 2Sámuel 9:1-11 – Máté 13:53-58
31. Márk 12:41-44 – Máté 14:1-12

[L & LBW]

ERŐS VÁR
P O BOX 770828
LAKEWOOD OH 44107-0038
RETURN SERVICE REQUESTED

PERIODICALS POSTAGE
PAID
CLEVELAND, OHIO

ELŐFIZETÉSE
LEJÁRT-E?

